

heldigvis kan jeg så småt se, at vores integrationslov begynder at virke.

Jeg synes, jeg har lov at sige, at kommunerne har været længe undervejs, men de positive succeshistorier begynder nu at brede sig. Alle skal i arbejde i Danmark, uanset hvad de hedder. Det er den overskrift, regeringen har givet beslutningen om at sætte ekstra ind for at få flere udlændinge i arbejde.

Grundtanken er enkel. Vi skal sikre en bedre udnyttelse af de kvalifikationer, som nydanske rent faktisk kommer til landet med. Masser af ingeniører og økonomer og læger har job i blomsterhandelen eller som taxachauffører, og det er ingen kritik af de nuværende job, men det er spild af talent og uddannelse.

Det skal vi gøre bedre gennem et effektivt samarbejde med de kommunale myndigheder, virksomheder, faglige organisationer og først og sidst indvandrersorganisationerne selv, og sproget kan jo læres hurtigere gennem nye former for at lære dansk på arbejdspladsen, og erfarne medarbejdere på arbejdspladsen kan hjælpe til med at få de nye ind i arbejdslivet.

Det skal bygge på færdigheder, det skal bygge på pligter, og kommunerne har også fået værktøjet til at sikre, at enhver, der gør en indsats og har behov derfor, også bliver fastholdt derpå. Lad os nu vise, at den opgave kan vi også løse. Hvis vi skal sikre fremtidens arbejdskraft og dermed også ældreservice og sygehuse, har vi også brug for at uddanne flere i de kommende år.

Jeg synes, der har været talt for lidt om, at der er en stor gruppe danskere, som er ordblinde, og som er læsesvage. Vi ved, at det drejer sig om tusindvis af mennesker. Vi ved også, at når vi giver en bistand, kan det hjælpe, og den indsats skal forstærkes i det kommende år.

Så er vi også nået dertil, at et nyt kvalitetsløft i vores arbejdsliv kan blive en realitet. Alt for mange steder er der arbejdsskader og dårligt arbejdsmiljø. Det kan vi gøre mere ved. Det ved vi. Vi har den nødvendige viden. Nu skal de nødvendige konsekvenser tages.

Det gælder i dele af den private sektor, men også i det offentlige, ikke mindst inden for social- og sundhedsområdet. Mange, mange hjemmehjælpere, ja, alle ansatte inden for social- og sundhedsområdet gør et fremragende godt job, men vi kan indrette arbejdsmiljøet bedre, så nedslidning standses. Vi tog initiativer hertil i foråret. Nu sætter vi ind med videre opfølgning af det psykiske arbejdsmiljø.

Så skal vi have sat ind over for de lange sagsbehandlingstider for arbejdsskadeerstatninger. De nuværende regler er for stive og tager alt for lidt hensyn til det enkelte menneske. Socialministeren fremsætter på regeringens vegne forslag herom.

Alt det, jeg her har talt om, er nødvendigt, for at samfundets samlede regnskab kan gå op. Det er nødvendigt for, at der er hænder til at løfte den ny serviceindsats, samtidig med at vi også ved, at tilgangen af unge til arbejdsmarkedet er for nedadgående.

Hvis vi nu her i Folketinget kan samles om at holde fast i den retning og den kurs i vores samfundshusholdning, så vi ikke sætter økonomien over styr i en lidt mere usikker tid på arbejdsmarkedet, så der er tilstrækkelig mange hænder til at løfte opgaven med ældreomsorg og på vore sygehuse, ja, så kan vi løfte de fire vigtigste velfærdsopgaver i den kommende tid: sygehuse og sundhed, ældreomsorg og kvalitet, skolen, bygninger og undervisning og vores børne- og familiepolitik.

For mig er det enkelt: På alle fire områder kan vi løfte opgaven ved at fortsætte med at tilføre ressourcer, ved at tilrettelægge nye arbejdsgange og ved at fastholde vores værdigrundlag.

I sygehussektoren bygger det jo på, at der ikke er penge mellem patient og læge, og at mennesker som et ufravigeligt grundlag har krav på at blive behandlet til tiden. Vi har nu en god aftale med kommunerne, og jeg ser for mig, at vi frem til år 2004 kan nå det mål, der er sat, som vi har nået det for hjertebehandlinger og kræftbehandlinger. Det er realistisk, det er holdbart, og det er det, samfundet har brug for.

På samme måde som det gælder på sundhedsområdet, gælder det også på ældreområdet. Vi er fast besluttet på, at kommunerne skal fastholdes på ansvaret for, at hjemmehjælpen til de ældre er i orden. Som en daglig leder af hjemmehjælpsdistriktet i en kommune sagde, da jeg spurgte hende om, hvor mange aflysninger der er i hendes distrikt: Vi aflyser ikke. Sandheden er jo, at der ydes en kæmpe indsats af offentligt ansatte, ikke mindst inden for ældreomsorgen.

Men sandheden er også, at der mange steder kan foretages en bedre tilrettelæggelse af arbejdet. Og spørgsmålet er, om regelrytteriet i visse tilfælde ikke er gået for vidt, om der ikke er for meget registrering, tidskontrol og skemaplanelægning. Stregkoder og minutbøger må og skal vige for en mere værdibaseret ledelse og mere